

“L’alegria es pot dissimular un estona, però tota una vida, no”

Eva Pons, va néixer a Palma de Mallorca. Actualment té 20 anys, viu a Alacant i estudia Treball Social.

16/05/2007

Una tarda -devia fer 4t. de primària-, vaig anar a casa d’una amiga i la seva mare em va dir *“la meva filla va aquesta tarda a cuina i teatre al club Randa, véns?”*. Qui ens anava a dir

que aquest club influiria tant en les nostres vides...!

Què ha canviat en la teva vida d'ençà que ets de l'Opus Dei? Com influeix això en la teva vida?

He crescut enmig d'un contrast entre molts ambients. Els pares em van portar, com els meus tres germans, a un col·legi laic i després a un institut; m'han educat donant-me sempre molta llibertat, animant-me a complementar la formació humana i cristiana al club, de manera que he estat envoltada de molts tipus de persones, estils de vida... i entre tots ells, Déu pel mig. He tingut la sort de poder escollir el millor per a la meva vida, responent que sí a una vocació de lliurament a Déu enmig del món, amb la qual puc dir que estic vivint cada segon de la meva vida al 100%.

Què és el que més et va cridar l'atenció?

El que vaig descobrir van ser persones que *no eren ancianes, ni ximples, ni retrògrades*, amb una fe fonamentada, que sabien explicar-me-la amb bons arguments. A més a més, veia unes actuacions coherents amb allò que deien... i el més rellevant: una alegria que semblava dissimulada. Sempre dic que l'alegria es pot dissimular un estona, però tota una vida, no.

I la teva vida com és ara, el teu dia a dia? Per què vas triar estudiar Treball Social?

Visc a Alacant i estudio Treball Social, una diplomatura amb què es fa una labor social de forma professional; es treballa per la reinserció social de persones, grups i comunitats excloses, en situació de dificultat laboral, familiar, social... (Una noia del club em va preguntar un dia si estudio *immigrologia*...) És una professió on es palpen les

necessitats socials més urgents i bàsiques, no cal anar-se'n a l'Índia per treballar amb situacions de manca (encara que m'encantaria, mai no se sap).

**De què t'encarregues en una associació juvenil com Tonaira?
Quina funció social té un club?**

A Tonaira, entre d'altres coses, organitzo activitats de voluntariat: el trimestre passat vam impulsar una Olimpíada Solidària d'Estudi en col·laboració amb l'ONG Dasyc, en la qual se'ns va desbordar l'estudi del club de gent que va voler *canviar* hores d'estudi per euros al Tercer Món. I per a aquest trimestre hem emprès un taller de gimnàstica en una residència d'ancians amb noies de 2n. de batxillerat, molt divertit...

El voluntariat és una faceta molt important i significativa en la formació de cada noia que freqüenta el club, i gairebé més encara per als

qui impartim aquesta formació, n'estic convençuda. El primer a fer-ho va ser sant Josepmaria Escrivà, i li va anar com l'anell al dit!

Però a més a més afegiria que el voluntariat no se cenneix només a les activitats amb sectors desfavorits de la societat: a Tonaira també tenim voluntàries! Noies que freqüenten el club i no sols reben, sinó que donen el seu temps, ens ajuden impartint activitats com guitarra, taller hippie, pintura, organitzant festes i sortides per a les menudes, etc.

Un club té una funció social molt rellevant, se li pot treure molt de partit... Cada club és una *càrrega de piles* de formació cristiana i en valors, amb activitats acadèmiques, culturals, solidàries i esportives. I es respira un ambient sa, alegre, es fan bones amistats; i els qui el freqüenten, en sortir al carrer contagien aquesta alegria en altres

ambients. Per això cal donar-los a conèixer a molta gent!

Has anat a alguna trobada del Papa amb els joves? Es pot ser modern i fidel a Jesucrist com va dir Joan Pau II als joves?

Sí, he assistit a vàries trobades de joves amb el Papa: a la canonització de sant Josepmaria el 2002 des de Palma de Mallorca, a l'UNIV 2005 des de València, que va ser l'últim en què vam poder veure Joan Pau II i va ser molt emocionant... i aquest estiu passat vaig participar com a voluntària en el V EMF amb Benet XVI.

Són trobades amb persones de tot el món que et posen la *pell de gallina*, i d'on es torna amb il·lusió per ser més coherent, perquè al dia a dia -de vegades- sembla que els cristians estem tots amagats. Però de tant en tant se'ns veu i se'ns sent! Hauria de ser més sovint, amb això estem...

I sí, clar que ho és, de veritat: es pot ser modern i fidel a Jesucrist. I que ho fem realitat els joves d'ara, està a l'abast de les nostres mans.

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/lalegria-es-pot-
dissimular-un-estona-pero-tota-una-
vida-no/](https://opusdei.org/ca/article/lalegria-es-pot-dissimular-un-estona-pero-tota-una-vida-no/) (20/04/2025)